

(0138)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CENTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITG, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fòra de Barcelona, cada trimestre: ESPANYA, pessetes 1'50.—EXTRANGER, 2'50

La Candelera d'Espanya

¡Sempre, sempre, sempre plora!...

rastrre que a la terra portuguesa deixà la dinastia dels Braganzas.

Els republicans portuguesos han de destruir, per damunt de tot, la muralla formada pels sentiments monàrquics, profundament arrelats encara en una part de l'opinió. Els correspon després sanejar, encausantlos, tots els rams de l'administració, única manera de que aprecii el poble tota la diferència que separa als antics dels seus actuals representants. Els vicis que caracterisaren l'oligarquia monàrquica y que tan directament influïren en la desmoralització de tots els orguens del país, han d'esser pera sempre desterrats de Portugal. La conducta dels nous governants ha d'ofèrse com l'exemple el més contundent y decisiu, pera que fins els més refractaris a la forma republicana's convincin de que són l'honradesa y l'interès nacional els sentiments que animen als homes de la República.

Y no acaba encara aquí la feina dels ardis patricis portuguesos.

Estan, ademés, en l'obligació de treballar sense repòs pera difundir la cultura entre la massa del poble quina direcció s'han emprès, a fi y efecte de que la transformació operada, les millores que, comparada ab la monarquia, una República ofereix, puguen esser millor apreciades pels portuguesos, que no tardaran en donarse compte de les ventatges y els avenços que'l cambi de govern en sí comporta.

El daltabaix operat a Portugal forsosament havia de somoure les entranyes mateixes de la nació. No cab pensar que'ls desposseïts, els egoïstes, els perjudicats, s'avinguessin a desferse dels seus privilegis aixís com aixís.

Cal doncs, en primer lloc, saber esperar a que la calma succeeixi a la agitació: que la raó cedeixi el pas a l'apassionament, tot ensenyant als impacients, als irreflexius y mal aconsellats, que d'implantar la República a fermar els gosos ab llangonisses hi va, afortunadament pera ells mateixos, una distancia impossible de salvar.

El respecte al dret y a la justícia, l'exacte compliment de la llei per part de petits y grans, són els recursos únics que deuen emplear els pobles quan pretenen alcansar un major grau de civilitat.

Que'ls republicans portuguesos encertin en tots els moments a conduirse com a tals, y aquesta ombra de perill que veiem ara entelar l'aurora de la República s'esvairà com per art d'encantament.

Al poble no li manca el sentit necessari pera ferse carrec de la suma d'inconvenients y les asprors per que un règim de govern ha de passar abans no arriba a un cert grau de perfecció.

BAC DE RODA

REPICS

L senyor Gasset es un home tremendo.

Alarmat davant de les proporcions que està prenent l'emigració, ell que quina te me'n fa pera contenir-la?

Un diari ha tingut la bondat d'explicarnosho:

«El ministre de Foment té'l proposit de publicar una estadística, en la qual se detallaran les causes de l'emigració en algunes provinçies.»

Calculin quina sotragada deuran sofrir, quan aqueixa estadística vegi la llum, els que, apretats per la fam, fugen d'Espanya!...

De segur que, a la setmana següent, els vapors que fan la carrera d'Amèrica... surten més plens d'emigrants que mai.

Oïdo a la caja.

Parla don Nicolau Estévanez, l'intatxable, l'auster, el per cap concepte sospitós ex-ministre de la República:

«Encuentro muy mal que se diga eso de que nos oponemos a la subida de Maura. ¡Qué hemos de oponernos! Al paso que vamos, subirá Maura, subirá Lacierva, y llegaremos a ver un ministerio de obispos.»

«El día que suba Maura quedarán en ridículo todos los republicanos y socialistas, por culpa de los que han dicho que no lo permitiremos...»

Com de sobres sab tothom, aquesta frase de no lo permitiremos ningú l'ha dita tan alt y tantes vegades com el formidable emperador dels Josepets.

Per lo tant...

Això ell mateix se comenta; no es menester comentallo.

Exactíssim quadro de la nostra nació, fet ab quatre pinzellades per un periodic de Madrid:

«Hi ha actualment a Espanya 12 milions d'analfabets, 150.000 persones que viuen del presupost, 400.000 finques embargades per debits a l'Hisenda y més de 100.000 individus que demanen caritat.»

La pintura es de mà mestre. No hi falta res... Es dir, sí...

Hi falta una escombra que esborri el quadro y ho engegui tot al botavant.

DE RETORN

Arriben a Barcelona els contractistes d'obres y fabricants de materials pera la construcció, que'l dissabte, en tren especial, varen marxar a Madrid pera exposar al Govern les seves queixes referents al impost sobre la cal, el guix y el ciment, y la forma en que l'Ajuntament, o, millor dit, la majoria lerrouxista, pretén cobrarlo.

La nostra fotografia està presa en el moment en que, el dimecres al mitgdia, els expedicionaris surten del baixador del passeig de Gracia.

El fet ha passat a Italia.

Un capellanet jove y guapo, haventse enamorat perdudament d'una Dulcinea, s'ha suicidat, matantse ell mateix ab un tret de revolver.

Y lo bo es que sembla que ha deixat escrit que havia pres la funesta resolució perquè l'Iglesia no li permetia casarse ab la dona que estimava.

Ben ximple.

No s'hi casen pas els altres...

Els radicals madrilenys han obsequiat an en Lerroux ab una paella.

—Eso de la paella es muy ordinario, y para mi ya no reza...—exclamava, durant l'apat l'ex-amic de l'obrer.

Un dels organiadors:

—Es que convé altre cop democratizarnos un xic, don Alejandro... Si no ho vol fer per nosaltres, fassihó per la República...

Y ell, tot aixecant la bóta, diu que responia:

—Pues, pa... ella!

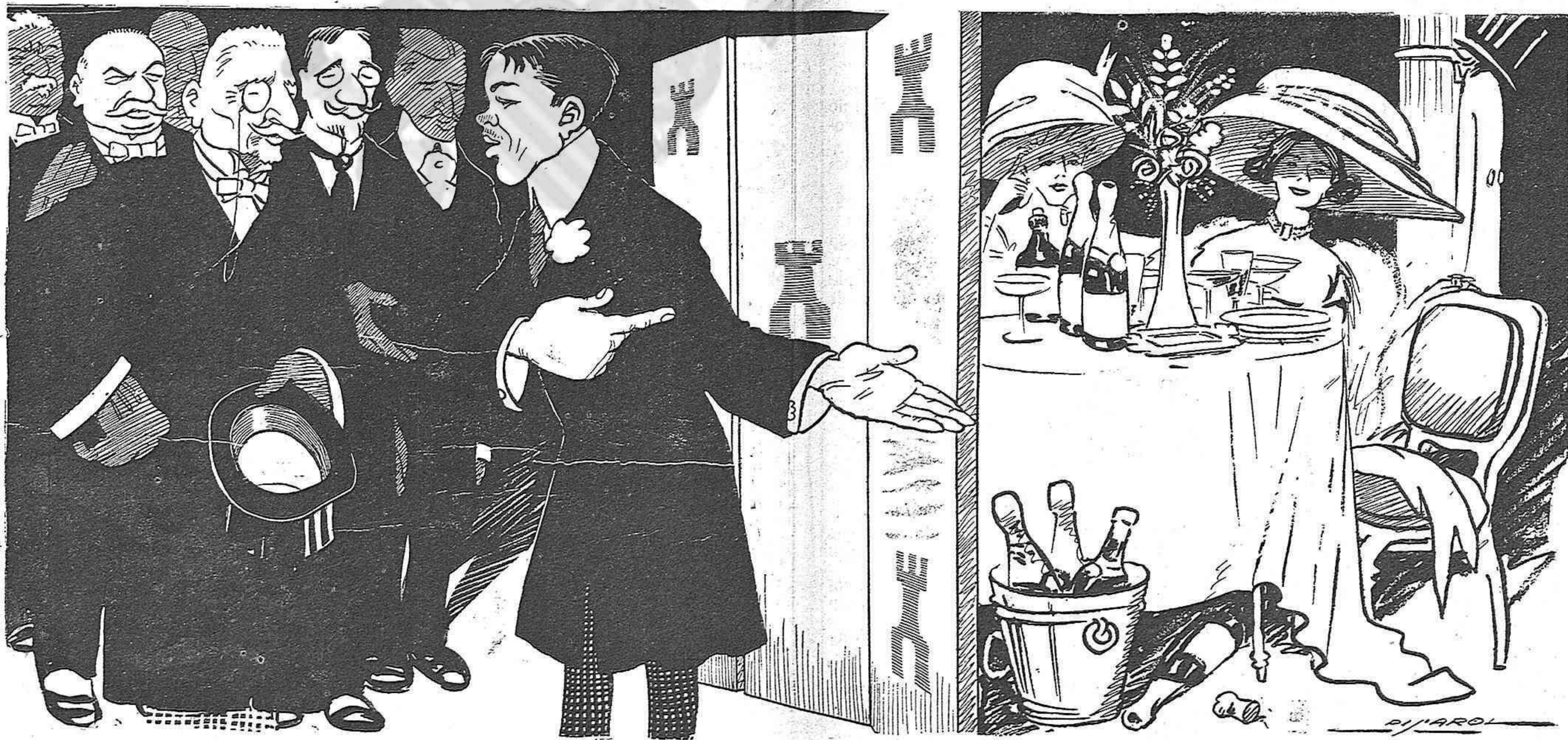

Cavallers: N. P. (Figueras): Es massa llarga, però ab molt gust n'extraurem lo essencial y's publicarà en aquest número.—P. P.: Lo que diu en la carta es massa relliscós pera insertarho sense justificants.—J. R. y S.: Per mica que l'espai ho permeti, la publicarem.—Eudald Sala: Estan més be d'intenció que de forma. No obstant, si tenim un rato de vagansa els posarem mitges soles.—J. P. (Anglesola): Te poca transcendencia, aquet fet. La culpa no es d'ells, no... La culpa es dels pares que tenen hicas.—B. J. (Figueras): Ja deu haver vist que la correspondencia d'avui val tant com una rectificació. Queda complascut.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, Olin, 8
Tinta Ch. Lorilleux y C.^{ia}

Conspiració restauradora

Els grans treballs del ex-rei de Portugal

LA COMISSIÓ DE PROHOMS MONÀRQUICS:—¿Què fem, don Manuel? ¿Esteu o no esteu decidit a recobrar el trono?
L'EX-REI:—¡Ja ho crec que sí!... Cabalment ara estava aquí dintre ocupantme d'això.